

Forhold fra Bestyrelsen for „International Livsforsikringsforening i København“;

en Henvendelse fra Assurandør-Societetet om Beregningen af den indbetalte Del af Aktiekapitalen;

en Udtalelse fra Landbrugsraadet og Andelsudvalgets Forretningsudvalg om Principperne for Beskatning af Andelsselskaber i andre Lande;

en Henvendelse fra Pensionist-Landsforeningen angaaende Sygeforsikringsbidrag;

og en Henvendelse fra Foreningen af Skatteinspektører bl. a. gaaende ud paa, at forfalden Skat skulde kunne indkræves hos vedkommende Skatteydere Arbejdsgiver.

Et *Mindretal* (Fr. Andersen, Borgbjerg, Jacob Christensen, Henningsen, J. P. Jensen, P. Munch og Wilmann) kan ikke i et og alt tiltræde ovenstaaende Betragtninger, men det er rede til at medvirke til, at Indkomst- og Formueskatten faar en saadan Højde som foreslaaet af Finansministeren. Man maa imidlertid mene, at der gennem Finansministerens Forslag gaar en Tendens til at lette Skatten for de største Formuer og for de Aktieselskaber, der har en forholdsvis meget stor Fortjeneste. Denne Tendens kan Mindretallet ikke billige. Man maa holde for, at det er rimeligt, at de, der under Forhold som de nuværende har bevaret meget store Formuer eller vedblivende har en aldeles uforholdsmæssig Fortjeneste, maa blive ved at yde lignende Bidrag til Afholdelse af de overordentlige Udgifter, som de ydede under Krigen. Mindretallet stiller derfor under Nr. 4 Forslag om, at Formueskatten for de største Formuer og Selskabsskatten for de Aktieselskaber, der har særlig stor Fortjeneste, bevares i samme Højde som hidtil. Man har da heller ikke ment at kunne tiltræde Finansministerens Ændringsforslag om at fritage Selskaberne for Skat af udenlandsk Fortjeneste og Fortjeneste ved Datterselskaber.

Mindretallet anser det for rigtigt, at *Rateskalaen* opretholdes uden forstyrrende Indgreb baade for Indkomst- og Formueskatten. Det af Finansministeren stillede

og af Flertallet tiltraadte Forslag om at lade det skattefrie Fradrag dels nedsætte, dels bortfalde for Indtægter over 5 000 Kr. anser man for en Ødelæggelse af Rateskalaen, der vil bringe forøget Byrde for en Række Mellemindtægter; man foreslaar derfor (under Nr. 24) at føre Fradraget helt igennem i Overensstemmelse med den bestaaende tilvante Ordning. Den derved fremkaldte Nedgang i Skattens Udbytte vil rigelig blive dækket ved Fastholdelse af en Skala som nu for Aktieselskaber.

Mindretallet foreslaar endvidere (under Nr. 24) at forøge Børnefradragene i Erkendelse af, at den stadig bestaaende Dyrtid navnlig rammer Familier med mange Børn.

Et *Mindretal* (Fr. Andersen, Borgbjerg, Jacob Christensen, J. P. Jensen og Wilmann) foreslaar for at dække den, ved at Børnefradragene føres helt igennem, indtrædende Nedgang den under Ændringsforslag Nr. 3 anførte Skala for Indkomstskatten, hvis Merudbytte er beregnet til 14,6 Millioner Kroner.

Ændringsforslag Nr. 15 gaar ud paa at stryge Bestemmelsen i § 3, 1, som fritager Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus saavel som Statsydelser (Civillisten) for Skattepligten. I Indkomstskatteloven af 1870 var der ikke en saadan Undtagelsesbestemmelse; den indførtes i Skattelovene af 1903, efter at Venstre var kommet til Magten, men der kan i Virkeligheden ikke fremføres nogen rimelig Begrundelse for at stille Landets højest lønnede Embedsmand skattemæssigt gunstigere end alle andre i Statens Tjeneste ansatte Mænd og Kvinder.

Ændringsforslag Nr. 33 gaar ud paa at ændre Skatteraadens Sættelse for derigennem at opnaa en saa god og retfærdig Ligning som muligt. Ændringsforslaget bestemmer Skatteraadsmedlemmernes Antal til 5. For Tiden bestaar de allerfleste Skatteraad af 3 Medlemmer. Det er Hensigten at naa Udvidelsen ved at gøre Skattekrederne større, saaledes at Skatteraadsmedlemmernes Antal i Landet ikke forøges. Endvidere gaar Ændringen ud paa, at Ministeren ved Udnævnelser